

Č E S K Á T E L E V I Z E
Centrum dramatické tvorby

Miroslav S o v j á k

K A R A M B O L

5.upravená verze

scénář 8.části cyklu Oběti

dramaturg

Bedřich L u d v í k

režie

Petr S l a v í k

- C -

září 2007

Postavy

Magda Hašková	35 let
Pavel Hašek	42 let
Marek Mikula	9 let
Klára Mikulová	37 let
Josef Mikula	39 let
Otec Magdy	65 let
Matka Magdy	60 let
Psycholog Vrána	63 let
Prodavačka	25 let
Číšník	40 let
Lékař	50 let
Sestřička	21 let
Pavlova asistentka	30 let
Klient	52 let
Lidřáková	9 let
Tvarůžek	10 let
Sociální pracovnice	49 let
Pedagog	30 let
Dáša	37 let
Jan	41 let
Policista v Písku	33 let
Policista v Praze	37 let
Policistka v Praze	27 let
Dělník v přístavu	50 let
Skejťák	10 let
Mýval	
Perský kocour Sindibád	

Prostředí

Byt Hašků

- předsíň
- obývací pokoj
- ložnice
- pokoj Magdy (Marka)
- koupelna
- kuchyně

Byt Kláry

- předsíň
- dětský pokoj
- kuchyně
- obývací pokoj

Nákupní centrum

Kavárna Slávie

Noční klub

Nemocniční chodba (před chirurgií)

Nemocniční chodba (traumatologické oddělení)

Pokoj JIP

Advokátní kancelář

Předpokoj advokátní kanceláře

Holešovický přístav

Před domem Kláry

Před domem Hašků

Chodba starého činžáku

Chodba cizího domu

Průchod cizího domu

Před panelákem

Byt Mikuly – obývací pokoj

Pražská ulice

Křižovatka v Praze

Ulice v Písku

Okresní silnice

Domek rodičů Magdy

- předsíň
- kuchyně
- obývací pokoj

Před základní školou

Sady na Letné

Skeatová dráha

Středisko náhradní rodinné péče

- kancelář
- společenská místnost

Policejní služebna

Před policejní služebnou

Úřad práce

Obraz 1.
Křižovatka – v autě
Den

Výklady podél ulice mají vánoční výzdobu.

Na semaforu před rušnou pražskou křižovatkou naskočila červená.

Druhým autem, které se zařadí do fronty před semaforem, je zánovní Opel Astra.

Za volantem sedí Magda Hašková, žena ve věku kolem pětatřiceti let, na níž je patrná až pedantská péče o celkový vzhled.

Na zadním sedadle je položeno skeatové prkno.

Žena, která je v psychicky labilním stavu a nervózně těká pohledem kolem sebe, se náhle upřeně zadívá na vlastní ruce svírající volant.

Snubní prsten je tím, co zaujalo její pozornost.

Chvilí jím zamyšleně otáčí, vzápětí se v její tváři objeví vzdor a zloba.

Snaží se prsten stáhnout, avšak nepodaří se jí to.

Do očí se jí derou slzy zoufalství a vzteku.

Čím více se snaží prsten stáhnout, tím více se jí bolestivě zadrhává do kůže na kloubu, který naslinila.

Na semaforu naskočila zelená, šoféři začnou nervózně troubit.

Magda zbrkle zalomcuje pákou, avšak nerozjede se.

Převodovka bolestivě zaskřípe a vzápětí motor zmlkne.

Následuje pronikavé troubení vozů stojících za astrou.

Na druhý pokus se Magdě podaří nastartovat.

Auto prudce vyrazí do křižovatky v okamžiku, kdy naskočila červená.

Ozve se kvílení brzd, k nárazu však nedojde.

Opel stojí uprostřed křižovatky.

Magda vidí brunátnou tvář šoféra
za sklem protějšího auta, které se
skřípěním brzd prudce zastavilo
několik centimetrů před její astrou.
Šofér si vztekle klepe na čelo a
otevívá ústa jako ryba v akváriu.
Je zřejmé, že nadává.
Znovu se rozezní klaksony.
Magda se bezradně opře oběma
lokty o volant a rozpláče se.

O B R A Z 2.
Psychologická poradna
Den

Magda Hašková sedí v poradně
psychologa Vrány.

Magda:

Když spolu žijí dva lidé a jeden
se pro druhého obětuje, tak doufá,
že mu to ten druhý oplatí a
pomůže mu...

Psycholog se nad tím smutně
pousměje:

Psycholog:

Kéž by to tak bylo, paní Hašková.

Pokývne hlavou:

Pokračujte, prosím...

Zarazí se a dodá:

Magda:

Vidím kolem sebe ženy, které
nevypadají zrovna...

...nejsou příliš dokonalé, ale
spokojené - všechno se jim daří,
mají... zkrátka štěstí.

Psycholog:

Štěstí je relativní pojem. Každý si
myslí, že ten druhý ho má více.

Magda:

Asi jsem to řekla hloupě...

Psycholog na Magdu pohlédne
se shovívavostí zkušeného muže:

Psycholog:

Vymlouvat se na osud nebo štěstí
je poněkud zavádějící...

Magda iritovaně vyhrkne:

Magda:

Nevymlouvám se, jenom...
Prostě si nemůžu zvyknout na
to, že jsem...zůstala sama.

Psycholog se nad tím pozastaví:

Magda téměř hystericky vyhrkne:

Upře na psychologa zoufalý pohled.

Do očí se jí derou slzy, vytáhne kapesník.
Psycholog nalije do sklenice vodu a přisune jí k Magdě.

Magda roztřesenou rukou šmátrá v kabelce, pak si do dlaně vyloupne tabletu a zapije ji vodou.
Křečovitě se pousměje a přikývne:

Psycholog:
Jste přece stále vdaná a...

Magda:
Oni mi ho vzali, pane doktore!
Ukradli mi ho!

A nikdo mi nepomohl. Nikdo. Ani manžel... Vy mi musíte pomoci!
Musíte!

Psycholog:
Uklidněte se, prosím...A snažte se mluvit trochu souvisle, abych se v tom vyznal...

Magda:
Souvisle, ano...

O b r a z 3.
Byt Hašků – obývací pokoj
Večer

Magda Hašková má na sobě elegantní večerní šaty s hlubokým výstřihem, které dokonale obepínají její souměrnou postavu. Před zrcadlem si na krk připevňuje náhrdelník, když v témže okamžiku zazvoní mobilní telefon. Magda jej zvedne a přiloží k uchu:

Ruka s náhrdelníkem jí poklesne a ve tváři se objeví zklamaný výraz:

Chvíli naslouchá a pak smířlivě dodá:

Magda:
Ahoj, už jsem připravená...
Cože?

Tos nemohl zavolat dříve?

No jo, počkám na tebe...
Chceš něco k večeři?

O b r a z 4.
Byt Hašků – koupelna
Večer

Luxusní koupelna je prostorná a pohodlně zařízená včetně bidetu a sprchovacího koutu.

Magda sedí před zrcadlem a tamponem pečlivě stírá z tváře make-up.

Pozorně se zadívá na hlubokou vrásku pod krkem.

Odhodí tampon a natáhne před sebe ruce, propne prsty: kůže na hřbetu je povadlá.

Magda nechá saténový župan sklouznout z ramen k pasu.

Zkoumavě se pozoruje v zrcadle a vzápětí udělá komickou věc: vezme osušku a srolovanou ji vsune pod župan na břicho.

Prohne se v bedrech, aby ještě více zdůraznila předstírané těhotenství.

Vzápětí se vzpamatuje a zavrtí nad svým počínáním hlavou.

Osušku odhodí na radiátor a energicky utáhne pásek županu.

O b r a z 5.
Byt Hašků – ložnice
Noc

Naproti manželské posteli stojí na komodě širokoúhlý LCD televizor.

Magda leží na posteli a listuje ve společenském časopisu.

Občas pohlédne na obrazovku, kde běží dokumentární film o tažných ptácích.

Magda pohlédne zpoza časopisu na obrazovku.

Sáhne po dálkovém ovladači a přepne na další program: tam je beseda politiků.

Z předsíně se ozve bouchnutí dveří a kroky.

Magda vypne televizor a odloží časopis na stolek:

Magda:
Pavle?

Dveře se otevřou a v nich se objeví manžel, vysoký sympatický muž v dobře padnoucím obleku a s ležérně uvolněným uzlem kravaty pod krkem.

Unaveně se pousměje na ženu:

Pavel:
Ahoj, Magdi...

Magda:
Ahoj...Budeš jíst?

Pavel:
Jen lež, nemám hlad.

Usedne na okraj postele a Magdu zlehka políbí.

Magdina ruka chlácholivě spočine na jeho zádech.

Pavel se odtáhne, vstane a mlčky svlékne sako.

Magda ho upřeně pozoruje:

Pavel si unaveně povzdychne:

Náhle zní její hlas vzdorovitě:

Zarazí se.

Pavel nasadí ironický tón:

Magda se křečovitě zasměje.

Odmlčí se a pokračuje:

Magda přikývne:

Pavel je konsternován.

Udiveně nad tím zavrtí hlavou.

Magda vstane a ovine mu paže kolem krku.

Intimní blízkost ženy není Pavlovi příjemná, ale strpí ji.

Pavel si unaveně povzdychne a vymaní ze sevření manželky.

Magda:

Můžu se na něco zeptat, Pavle?

Pavel:

Nepočká to?

Magda:

Pořád na něco čekám...

Chtěla bych...

Pavel:

Co? Hodinky s vodotryskem?

Magda:

Nedělej si legraci, prosím tě...

Nějakou změnu bychom potřebovali oba, nemyslíš?

Pavel:

Změnu?

Magda:

Třeba...dítě.

Bude mi pětatřicet...

Pavel:

Vždycky ses tomu bránila, že si zkazíš postavu, a najednou...

Magda

Ty bys nechtěl?

V jeho hlase zazní ironie:

Zamíří ke dveřím, Magda ho následuje.

Pavel:

Doufám, že ne teď...hned...

O B R A Z 6.
Byt Hašků – obývací pokoj
Noc

Pavel vejde o obývacího pokoje,
usedne do křesla:

Pavel

Před pěti lety jsem tě prosil,
abychom měli rodinu, ale tys
pořád opakovala: ještě je čas,
užijme si...

Ráda by se s manželem okamžitě
pomilovala, avšak on na ni hledí
jako na dotěrné domácí zvíře.

Magda:

A neužili ?

Pořád se snaží k němu přivínout,
on se fyzickému kontaktu vyhýbá.

Máš mě ještě rád?

Pavel je myšlenkami někde jinde,
na okamžik přestal Magdu vnímat.
Nadechne se, jako by chtěl něco
velmi závažného sdělit:

Pavel:

Cože?

Při pohledu do její tváře se zarazí,
nemá sílu pokračovat.
Místo toho pronese obligátní:

Víš, já...musím ti říct...

Magda otevře sekretář a beze slova
nalije do dvou skleniček koňak:

Promiň, Magdi, jsem utahanej,
probereme to jindy...

Hlas jí plačtivě přeskočí.
Pavel náhle pocítí ke své ženě lítost.
Magda se k němu přitiskne a ruku,
v níž svírá skleničku s koňakem,
ovine kolem jeho krku.

Magda:

Připadám si někdy úplně
zbytečná...

Protože má bradu na jeho rameni,

Dítě by nám pomohlo...nebudeme
tak sami...

nevidí mu do tváře.
Kdyby v této chvíli spatřila útrpný
a zároveň rezignovaný výraz
manžela, pochopila by, že je mu
naprosto lhostejná.

O b r a z 7.
Byt Hašků – kuchyně
Ráno

Pavel a Magda snídají.
On už je připraven k odchodu do práce, na sobě má světlomodrou košili a kravatu.
Ona je v županu a pantoflích.
Souhra pohybů a pohledů, s nimiž si vystačí, aniž by slovy museli o něco žádat: podej máslo, přisuň mi džem, ještě trochu kávy, kde je ubrousek?
Unavená pohoda dvou lidí, které nic neruší.
Pavel dopije kávu a odsune šálek.
Sáhne po apartní kožené aktovce, z níž zaznělo pípnutí mobilního telefonu.
Vytáhne jej a přečte zprávu, kterou obdržel.

Pavel roztržitě vzhledne:

Magda:
Ještě než odejdeš....

Pavel:
Copak?

Magda:
Abys nezapomněl, cos mi slíbil.

Pavel zavrtí hlavou.

Pavel:
Nic jsem neslíbil.

Magda je vyhýbavým chováním manžela poněkud zmatena.
Pavel odchází, Magda za ním vykročí:

Magda:
Když to budeme stále odkládat...

Náhle je Pavel strohý a odměřený.

Místo dalších slov nervózně pohlédne na hodinky:

Upraví mu pod krkem uzel kravaty:

Pavel hraje zapomnětlivého:

Magda na něj upřeně hledí.

Pavel se křečovitě pousměje a zavrtí hlavou:

Klepne se prstem do čela a vytáhne z aktovky diář, zalistuje v něm:

Zaklapne diář.
Magda chápavě přikývne.

Pavel:
Dítě není pes na hraní, je to závazek na celý život. A navíc...

Musím letět, mám zpoždění...

Magda:
Počkej.

Včera večer jsi mi chtěl něco říct...

Pavel:
Nevím... Asi to nebylo důležité.

Magda:
Vypadalo, že jo.

Pavel:
Vyzvedni mi z čistírny oblek, prosím tě...

Magda:
Už se stalo.

Pavel:
Dík.

Dneska mám jednání ve Brně, zajedu za mámou, jestli mi zbude čas...

Magda:
Pozdravuj ji.

Pavel:
Možná tam přespím. Ahoj.

O b r a z 8.
Nákupní centrum
Den

Nad jednotlivými patry nákupního centra visí blikající vánoční ozdoby. Magda společně s přítelkyní Dášou procházejí kolem prodejen, v rukou svírají igelitové tašky s dárky. Výkladu s hračkami si Magda ani nevšimne, Dáša se ihned zastaví.

Dáša:
Podívej, to by se Honzíkovi líbilo...

Ukazuje na stavebnici, která je velmi atraktivně nainstalovaná. Magda na ni bez zájmu pohlédne:

Magda:
No jo...pěkný...

Dáša se nemůže od výkladu odtrhnout. Pak vysloví svoje obavy:

Dáša:
Na to nemám...Ale Honzík by měl radost.

Magda na přítelky zkoumavě pohlédne.

Magda:
Kolik potřebuješ?

Dáša se celá rozzáří.

Dáša:
Uvidíme. Pojd'.

Společně vejdou do obchodu s hračkami.

O b r a z 9.
Pražská ulice
Podvečer

Je sychravé počasí, padá sníh s
deštěm.

Magda v kabátu a s šálou kolem
krku jde po boku Dáši.

Obě ženy si o něčem povídají, pak
se tomu pobaveně zasmějí.

Dáša vypadá vedle Magdy poněkud
ošuntěle, dalo by se říci „obyčejněji“.

Procházejí rušnou pražskou ulicí
s vánoční výzdobou a právě míjejí
mladou ženu v pokročilém stupni
těhotenství, která je zavěšena do
elegančního muže.

Magda se za nimi ohlédne.

O b r a z 10.
Kavárna Slávie
Podvečer

U kavárenského stolku obloženého igelitovými taškami s dárky sedí Magda s přítelkyní Dášou. Obě mají před sebou skleničky s červeným vínem.

Napije se a zkoumavě pohlédne na Magdu:

Odmlčí se a nasadí důvěrný tón:

Upřeně se na Dášu zadívá:

Dáša podezřívavě přimhouří oči:

Zděšeně hledí na Dášu, která si vyhrnuje svetřík na břicho.

Stahuje její poodhrnutý svetřík k pasu.

Magda naprázdno polkne.

Dáša:

Vždycky, když si myslím, že tenhle je ten pravej – něco se stane... a zase jsem sama.

Takový problémy nemáš, vid'?
Žiješ spokojeně, nikdo tě neprudí, všechno máš...

Magda:

Všechno ne...

Řekni mi...

Změnilo se ti po porodu... břicho?

Dáša:

Jsi v tom?

Magda:

Ještě ne, ale....

Dáša:

Docela dobrý, ne? Cvičím.

Magda:

Nech toho...

Dáša:

Možná budeš mít strije a prsa ti klesnou. Hruža.

Magda:

Taky začnu cvičit, neboj.

Dáša:

Mladá holka porodí a nic na ní nepoznáš. Čím jsi starší, tím je to horší.

Rozpačitý výraz ve tváři Magdy ji přiměje, aby se smíchem stiskla její dlaň a povzbudivě řekla:

Kecám. Hele, nenech se odradit... To se vůbec nedá popsat, co s tím děckem zažiješ. Roste v tobě, porodíš ho a pak se jenom modlíš, aby bylo zdravý a neskončilo v nějakém nápravném zařízení...

Pozvedne skleničku s vínem a zcela vážně dodá:

Neváhej, Magdo, nic lepšího tě nemůže potkat!

Magda:

Už jsem rozhodnutá. I Pavel.

O b r a z 11.
Byt Hašků – ložnice
Noc

Magda spí sama v manželské posteli.
Náhle se v nočním tichu ozve melodie mobilního telefonu.
Magda rozsvítí stolní lampu.
Se zívnutím pohlédne na displej a přiloží mobil k uchu:

Rozmrzelost je záhy vystřídána zděšením.
Naprázdno polkne a vyhrkne:

Začne se rychle oblékat.

Magda:
Prosím...Ano, Hašková...Cože?
V Hořovicích?

Ano, přijedu...samozřejmě...

O b r a z 12.
Nemocniční chodba
Noc

Magda nervózně poposedá na lavici před ambulancí.
Když se otevřou protější dveře, s ustrašeným výrazem vstane a pohlédne na lékaře:

Lékař:

Je v bezvědomí, otřes mozku a zhmožděná žebra... Jestli všechna vyšetření dopadnou dobře, na vánoce ho máte doma.

Magda:

Můžu ho vidět?

Jakoby mimochodem dodá:

Lékař:

Teď ne...Dostal sedativa, spí.

Podává konsternované Magdě ruku:

Hůř je na tom ta paní, co s ním jela.

Magda přikývne a opětuje stisk ruky:

Nashledanou.

Zmateně se dívá za odcházejícím lékařem.

Magda:

Děkuji, pane doktore...